

fører, og jeg har naturligvis også haft lejlighed til at se det pågældende revisionsprotokollat i forbindelse med denne udlevering til Folketinget.

Hr. Torben Lund spurgte, om det fremgår af revisionsprotokollatet, om Den Danske Banks direktør, Peter Straarup – sådan hørte jeg spørgsmålet – skulle have udtalt: Hvis der ikke skabes muligheder for en koordineret indsats, vil Den Danske Bank trække sig ud af engagementerne på Færøerne.

Det skulle være sagt den 17. marts 1993 i Nationalbankens lokaler. Jeg kan i hvert fald bekræfte over for hr. Torben Lund, at det fremgår af side 6 i revisionsprotokollatet, som der blev refereret til, og det er også bekræftet, at repræsentanter for landsstyret deltog i det pågældende møde.

Fru Kirsten Jacobsen spurgte til nogle foreløbige referater og mulige rettelser. Det kan jeg ikke forholde mig til. Det er ikke min opgave. Det er undersøgelseskommissionens opgave.

Óli Breckmann (KF):

Der kan ikke være nogen tvivl om, og statsministeren har bekræftet med reference til de førte mødereferater, at landsstyret igen den 17. marts forhandlede under pres, altså under regulær afpresning, mens den danske regering så til på sidelinjen.

Det, som jeg vil spørge statsministeren om, er, om statsministeren vil give mig ret i, at aktieombytningen og dermed bankhandelen ikke var en del af en politisk aftale mellem regeringen og landsstyret. Jeg henviser til, at Den Danske Bank truede med at trække sig ud af Færøerne, hvorved den færøske økonomi ville kollapse af sig selv, og at den danske regering derefter greb ind og var villig til at finansiere det behov for penge, som landsstyret måtte have for at kunne finansiere den aktieombytning og den bankfusion, der senere kom.

Formanden:

De to medspørgere, hr. Óli Breckmann og fru Kirsten Jacobsen, har hver haft to gange ét minut, sådan som reglerne foreskriver, mens fru Pia Larsen stadig har to gange ét minut tilbage.

Pia Larsen (V):

Jeg vil gerne spørge, om jeg rigtigt har forstået statsministerens seneste besvarelse til mig således, at statsministeren finder det i orden, at arbejdsdelingen – hvis man kan bruge det

udtryk – mellem Danmark og Færøerne har været sådan, at den danske regering har foretaget de politiske dispositioner og overladt de forretningsmæssige konsekvenser til Færøerne.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Til fru Pia Larsen: Nu må man virkelig ikke lægge mig ord i munden, som jeg ikke har sagt, for så kommer vi jo ikke videre. Vi skal jo helst have den undersøgelseskommission i gang; det er jo det, der er det afgørende.

De overordnede politiske hensyn, jeg nævnte før, er jo overordnede politiske hensyn, som vi deler med Færøerne, og som vi deler med det færøske landsstyre. Det har jo været baggrunden for alle de aftaler, der er indgået, at sikre, at det færøske bankvæsen får mulighed for at komme igennem krisen. Hvis det ikke var tilfældet, ville den færøske økonomi komme i en næsten katastrofal situation. Det er det, der ligger, hverken mere eller mindre.

Hr. Óli Breckmann spurgte om bankhandelen og om aftalerne. Jeg kan bekræfte for hr. Óli Breckmann: Aftalerne er klare, deres indhold ligeså. Det er tilgået Folketinget, herunder Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Regeringen tiltrådte for sit vedkommende aktiebyttet den 17. marts 1993. Landsstyret tiltrådte aktiebyttet den 22. marts 1993. Når det gælder fusionen af de to banker, accepterede regeringen oplægget den 11. august 1993 og landsstyret tilsvarende den 19. august 1993.

Pia Larsen (V):

Jeg vil gerne spørge statsministeren, om statsministeren i dag føler sig overbevist om, at man på Færøerne forstod de forretningsmæssige eller økonomiske konsekvenser af det, der skete med de to banker.

Statsministeren (Poul Nyrup Rasmussen):

Jeg tror, det er et af de spørgsmål, der bedst egner sig til at få et tilstrækkelig dybtgående, velgennearbejdet svar i undersøgelseskommissionen. Jeg kunne sagtens bevæge mig ind i en formentlig ikke særlig spændende dialog med fru Pia Larsen, men jeg synes, det bedste er at få tingene undersøgt. Lad os dog komme i gang med arbejdet. Lad os få tingene belyst. Lad os få det op, så det kan ses i dagslys. Det tror jeg vi alle har interesse i.

Jeg er dog i tvivl om enkelte politiske repræsentanters reelle interesse, for jeg synes oprigtigt talt, at Venstre og Fremskridtspartiet nu længe